

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OVERVAL MARGINAL

Een klucht in drie bedrijven

door

Karolien Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3453

PERSONAGES

(6à7 dames – 3à4 heren)

SHANIA, overvaller (de slimste van de hoop, maar toch nog heel dom, niet snugger – gespeeld door een vrouw doch kan eventueel mits enkele aanpassingen ook een man zijn :

TANJA, overvaller (de leider van de hoop, ook echt dom – gespeeld door een vrouw doch kan eventueel mits enkele aanpassingen ook een man zijn) :

STACEY, overvaller (domste van de hoop, kijkt altijd als een koe naar een trein, geen benul van niks alleen van facebook – gespeeld door een vrouw doch kan eventueel mits enkele aanpassingen ook een man zijn) :

MARIO, bankbediende (heeft enorme smetvrees, durft eigenlijk geen geld aan te nemen, is voor het overige wel een babbelaar, en slordig – gespeeld door een man):

MARC, bankbediende (is obsessief/compulsief, autistisch, alles moet juist liggen, pennen en papier moeten recht liggen enz. – gespeeld door een man, doch kan eventueel mits enkele aanpassingen ook door een vrouw gespeeld worden) :

MONIQUE, poetsvrouw (gaat altijd opgedirkt poetsen – panterkleedje, lange nagels, goude kettingen, praatziek, roddeltante) :

FABIENNE, klant (getrouwd met Jos, waar ze altijd ruzie mee heeft, behoort tot de beau monde, de schijn altijd hoog houden is belangrijk) :

JOS, klant (getrouwd met Fabienne, waar hij eveneens altijd ruzie mee heeft, voor hem hoeft al die tralala niet van de schijn hoog te houden, levensgenieter):

HUGETTE, security (kent er niks van – kan gespeeld worden door vrouw of man) :

GUIDO, security (kent er niks van – kan gespeeld worden door vrouw of man):

DECOR

Het stuk speelt zich af in een bank. Er staan twee bureaus in de bank. Enerzijds receptie/onthaal waar Mario zit en anderzijds een bureau waar de zaken afgehandeld worden, hier zit Marc. Er is ook een grote kluis in de bank. De binnenkant van de kluis is volledig zichtbaar voor het publiek (er kan gewerkt worden met tralies of plexiglas of simpelweg niets – dan wordt enkel het kader gemaakt van deur en kluis) De vloer is verhoogd waardoor men onder de kluis kan. Er zitten drie luiken in de vloer, waar men uit kan komen. (Indien het podium niet toelaat een verhoogde vloer te maken, kan dit opgelost worden met eventueel 3 luiken in een zijmuur van de kluis) In de kluis is een wand met minikluisjes en er staat een paal met een grote rode knop in de kluis. Er zijn vier deuren: inkomdeur om naar binnen te komen – dit is een schuifdeur (automatische deur) Verder een deur naar de keuken/kuiskot. Een deur naar de achteruitgang/archief. En de kluisdeur. Er hangt ook een scherm in de zaal waar een tekst en foto kan op geprojecteerd worden. Hierop komen facebookteksten en berichten op die de personages tijdens het stuk versturen.

EERSTE BEDRIJF

(Beginscène speelt zich af voor het doek. De drie overvallers zitten aan een cafétafel)

TANJA : Nee, ik neem ons ma niet in huis. Dat is geen doen, dan moet ik ‘iedere hondsgezeik’ daar mee naar de winkel en de apotheker en wat is ’t allemaal nog! Daar heb ik geen tijd voor.

SHANIA : Iemand moet ze toch in huis nemen? We kunnen ze nu toch niet aan haar lot overlaten?

TANJA : Neemt gij ze dan in huis.

SHANIA : Dat gaat niet, want dan moet ik een deel van mijn dop laten vallen en ik kom nu al niet toe.

TANJA : Dan moet ons Stacey het maar doen. *(Tanja en Shania kijken naar Stacey, die niet aan het luisteren is, maar op haar gsm tokkelt)* Stacey, hou eens op met op die telefoon te tokkelen, wij zitten hier wel met een serieus probleem.

STACEY : Ja wacht even. *(tokkelt rustig verder)*

Facebooktekst Stacey: “Drinkt een pintje met haar zusjes” - foto van het pintje

SHANIA: *(Geïrriteerd)* Stacey, leg die gsm weg!

STACEY : Ja wacht even, eerst nog een sms’je sturen naar de Johnny. Ik heb daar deze avond een date mee.

TANJA : Is dat die loodgieter?

STACEY : Nee, dat is een alarminstallateur.

SHANIA : Stacey, uw lieven kunnen wachten. Leg die telefoon nu eens aan de kant.

STACEY : Ja ‘t is al goed. Wat is er?

SHANIA : Kunt gij ons ma niet in huis nemen?

STACEY : Ons ma? Zot, dat is goed om depressief te worden. Die moet naar een home of naar een serviceflat.

TANJA : En hoe gaat ze dat betalen? Met ajuinschillen? Onze pa heeft nog geen nagel

achtergelaten om aan haar gat te krabben.

STACEY : Ja, ik doe dat niet, Tanja. Dan moeten we maar zorgen dat we op één of andere manier aan geld geraken om dat voor ons ma te betalen. Ze komt niet bij mij wonen.

TANJA : En hoe gaan we dat dan doen? Iedere week op de lotto spelen tot als we prijs hebben?

STACEY : Och, doe niet onnozel! Ik heb pas nog iets op tv gezien. Ik zal eens zien of dat ik het terugvind op mijn gsm. *(tokkelt)* Hier is het. Kom eens kijken. *(Allen verzamelen zich rond de tafel, kijken op de gsm van Stacey. We horen het geluid van 'Mission Impossible' op de achtergrond))*

SHANIA : Stacey, zijt gij op uw kop gevallen! Gij zijt niet goed wijs.

TANJA : Als ge maar niet denkt dat ik aan zo'n koord ga hangen. En wie zegt dat ze in de bank zo van die buizen hebben? En dan moet dat nog groot genoeg zijn om door te kruipen.

SHANIA : Tanja, dat gij dat zelfs wilt overwegen. We gaan nu toch geen bank overvallen. Ik ga niet in de bak zitten hoor.

TANJA : Ik zit nog liever in de bak dan dat ik ons ma in huis neem, Shania.

STACEY : Lap, mijn gsm is plat. Kom, we gaan naar mijn huis, we zullen daar wel iets uitdokteren. *(Tanja, Shania en Stacey af)*

(Het doek gaat open – De bank is leeg; er is nog niemand te zien. Dan komt Marc binnen langs achter – met aktetas – begint alles te ordenen, legt alles recht - heel netjes – zet zich aan zijn bureau - begint te typen en kijkt af en toe op zijn horloge. Mario komt binnen gelopen, zonder de klinken aan te raken - hij opent de deuren met zijn elleboog – of met tissues in zijn hand)

MARIO : Dag Marc, hoe was uw weekend? *(kuist ondertussen zijn hele bureau af met papieren zakdoekjes)*

MARC : Dat kon beter.

MARIO : Oei, ik hoor het al. Gij kunt een goeie kop koffie gebruiken. Ik zal eens vlug zetten.

MARC : Niet te straf hé, Mario! *(Maar Mario is al af in de keuken. We horen wat*

gerommel en dan een enorme gil uit de keuken komen. Mario komt buiten gelopen en Marc staat verschrikt recht)

MARIO : Hebt gij dat gedaan?

MARC : Wat gedaan?

MARIO : Die viezigheid in de keuken?

MARC : Wat bedoelt gij?

MARIO : Gij hebt de koffiefilter in het koffieapparaat laten steken. *(met overslaande stem)* Een heel weekend!

MARC : Mario, dat zijn toch geen rampen. Gij doet precies alsof er brand is uitgebroken.

MARIO : Weet gij wel hoeveel bacteriën er nu aan die koffiemachine hangen? Van die vieze groene beesten! En die hebben zich kunnen vermenigvuldigen, een heel weekend lang, dankzij u.

MARC : Hoe kunt gij nu weten wat voor kleur die bacteriën hebben?

MARIO : Marc, ik weet dat gewoon. En daar gaat het niet over, gij had die koffiefilter uit die machine moeten halen. Alé, mijn hele dag is al om zeep. Ik zal maar beginnen kuisen. *(vertrekt naar de keuken)*

Facebooktekst Mario: “Heeft een kutdag”

(Ondertussen komen Fabienne en Jos aan de inkomdeur staan. De buzzer/bel gaat. Marc moet van zijn bureau naar dat van Mario om daar op een knopje te drukken om het koppel binnen te laten. Marc zucht, zet zich terug aan zijn bureau en werkt onverstoord verder terwijl het koppel wacht in de ruimte – staan daar zo wat ongelukkig te wezen)

FABIENNE : Alé Jos, zeg iets.

JOS : Ja zeg Fabienne, zegt gij dan iets hé. *(Fabienne kucht, Marc kijkt er niet van op. Jos kucht wat luider, Marc kijkt niet op)*

FABIENNE : Meneer...

MARC : *(zonder op te kijken - roept)* Marioooo, er is volk voor u. *(Mario doet de deur open zonder zijn handen te gebruiken, steekt zijn kop buiten, je ziet dat hij een keukenhanddoek rond zijn hoofd gebonden heeft en gele afwashandschoenen*

aan heeft)

MARIO : Dag madame, meneer, ik ben direct daar. *(we horen wat gerommel in de keuken – komt zonder keukenhanddoek en handschoenen uit de keuken, gaat achter zijn bureau staan)* Goiedag meneer, mevrouw, wat kan ik voor jullie doen?

JOS : Goiedag meneer *(steekt zijn hand uit om Mario een hand te geven. Mario pakt die maar heel flauwkes aan, hij is er vies van)* Ons Fabienne en ik ... *(wordt onderbroken door Fabienne)*

FABIENNE : Goiedag meneer. *(steekt haar hand uit om Mario een hand te geven. Mario is ook hier vies van)* Onze Jos en ik .... *(vanaf dan steekt Mario zijn handen zowat in de lucht om nergens aan te komen)*

JOS : Fabienne, ik was wel de uitleg aan 't doen.

FABIENNE : Ja alé, doe gij dan maar verder.

JOS : Dus ons Fabienne en ik ....

FABIENNE : *(onderbreekt Jos weer)* ... hebben een erfenis gekregen van een groot tante van mij. Juwelen. Lelijk, dat heeft geen naam, maar verschrikkelijk veel waard. En nu komen wij eens horen of we die hier niet kunnen laten verzekeren.

MARIO : Absoluut mevrouw, absoluut. We hebben daar een specialist voor in huis. *(pakt de telefoon en belt naar Marc – die quasi naast hem zit)*

MARC : Hallo met wie spreek ik?

MARIO : Ja Marc, met wie?

MARC : Ah gij zijt het, wat is er?

MARIO : Kunt gij die mensen verder helpen?

MARC : Wat?

MARIO : *(geïrriteerd)* Of gij die mensen wilt verder helpen?

MARC : *(zucht)* Ja. Stuur ze maar door. *(Fabienne en Jos gaan, onder begeleiding van Mario, naar bureau Marc)* Zet u. Wat kan ik voor u doen?

JOS : Goiedag meneer. *(geeft Marc een hand)* Ons Fabienne en ik ... *(wordt onderbroken door Fabienne)*

FABIENNE : Goiedag meneer. *(geeft Marc ook een hand)* ... Onze Jos en ik ....

JOS : Fabienne, mag ik nu de uitleg doen?

FABIENNE : Ja alé, doe gij dan maar verder.

JOS : Dus ons Fabienne en ik ....

FABIENNE : *(onderbreekt Jos weer)* ...hebben een erfenis gekregen van een groot tante van mij. Juwelen. Lelijk, dat heeft geen naam, maar verschrikkelijk veel waard. En nu komen wij eens horen of we die hier niet kunnen laten verzekeren.

MARC : Dat is geen probleem mevrouw, wij hebben daar een heel goede verzekeringsmaatschappij voor. De enige voorwaarde die zij stellen is dat de goederen – de juwelen dus- bij ons in de kluis blijven liggen.

FABIENNE : Hier in de kluis? Ja maar, is dat wel veilig?

MARC : Maar natuurlijk mevrouw, dat beloof ik. Zo maken ze ze niet meer. Van Duitse makelij. Niet kapot te krijgen. Als u wenst kan ik u wel een rondleiding geven.

FABIENNE : Wat denkt gij Jos?

JOS : Fabienne, gij wou per se een andere bank om die juwelen te verzekeren. Want niemand in 't stad mocht weten dat wij die geërfd hebben. Beslist gij maar.

FABIENNE : Ja zeg Jos, ik hoef dat geroddel niet achter mijn rug.

JOS : Och Fabienne, de mensen zullen altijd wel iets weten om te vertellen.

FABIENNE : Dit weten ze dan toch al niet.

JOS : Nee, dat niet nee.

FABIENNE : Wat wilt ge daar nu mee zeggen.

JOS : Wel, dat ze dat dan niet weten.

FABIENNE : En wat weten ze dan wel?

JOS : Al de rest Fabienne, al de rest.

MARC : *(kucht eens luid)* Dus... een rondleiding?

FABIENNE : Jos, wat denkt ge daarvan?

JOS : Fabienne, voor mij maakt dat niet uit. Als gij die rondleiding wilt ga ik mee.

FABIENNE : Jos, gij kunt nu eens nooit zelf beslissen. Ik moet altijd in uw plaats beslissen.

JOS : Ik heb toch beslist dat het niet uitmaakt.

FABIENNE : Dat is geen beslissing.

JOS : Dat is wel een beslissing.

FABIENNE : En als ik nu ook eens zeg dat het niet uitmaakt voor mij.

JOS : Ja, dan hebt gij beslist dat het niet uitmaakt, Fabienne.

FABIENNE : Dan weten we toch nog altijd niet of we die rondleiding nemen of niet.

MARC : *(kucht nog eens luid)* Ik stel voor dat u die rondleiding doet, het duurt maar een

paar minuutjes. Als u mij even wil volgen... *(Ze lopen naar de kluis, code wordt ingedrukt en Marc probeert de kluis op allerhande manieren open te krijgen wat niet lukt)* Euh... zet u anders nog even, ik zal eerst de kluis opendoen. Ge ziet dat dat goed materiaal is. *(Fabienne en Jos zetten zich)* Mario, kom eens even helpen.

MARIO : Wie? Ikke? *(kijkt verschrikt, houdt zijn handen omhoog, om niets hoeven aan te raken)* Euh Marc, kunt ge daar niemand anders voor vragen?

MARC : Ziet gij hier nog een andere bankbediende? *(tegen Jos en Fabienne)* Excuseer mevrouw en meneer, dat komt direct in orde hoor.

MARIO : Euh, ja wacht. *(gebruikt zijn handen nergens voor, gaat naar de kluis en staat daar wat te kijken)*

MARC : Mario, staat daar niet zo. Kom eens helpen. *(Mario gaat helpen, met zijn ellebogen)* Mario, gebruik uw handen eens.

MARIO : Mijn handen ...

MARC : Ja, dat zijn die twee dingen met vijf vingers die aan uw armen hangen.

MARIO : Euhm, ja oké. *(Heel voorzichtig met zijn twee, moeten heel hard trekken/duwen, deur gaat eindelijk open, beiden vallen op de grond en staan terug recht, Mario zet zich terug aan bureau met zijn handen nog steeds zo dat hij zo min mogelijk moet aanraken)*

MARC : Goed, als u even wil volgen. *(gaat met Fabienne en Jos naar de kluis)* Dus dit is de kluis. Zoals u ziet zijn er in de kluis nog minikluisjes aanwezig. Elk slot heeft een unieke cijfercode. Uw juwelen zullen in één van die kluisjes geplaatst worden.

FABIENNE : Ziet er degelijk uit. Ferm ferm. Mag ik kiezen wel kluisje ik neem?

JOS : Fabienne, wat maakt dat nu uit welk kluisje!

FABIENNE : Ja zeg Jos, ik vraag maar wat.

JOS : Ge kunt misschien eerst nadenken voordat ge iets vraagt Fabienne.

FABIENNE : Jos, zal het gaan.

MARC : Mevrouw, als u wil kiezen welk kluisje is dat geen probleem. Zolang het niet bezet is. Ik zal de verzekeringspapieren al nemen. *(Marc stapt naar zijn bureau, Jos en Fabienne volgen. Marc pakt een kist met onderverdelingen)* Hé, die zitten niet achter de groene fiche. Hoe kan dat nu? Die papieren moeten achter de

groene fiche zitten. *(wordt een beetje panisch, begint wild te zoeken)* Alé, waarom zitten die hier nu niet in? Die papieren kunnen nergens anders zijn. *(wilder tot hij beseft dat Jos en Fabienne hem aanstaren)* Euh eventjes geduld. Mario, weet gij waar die papieren zijn?

MARIO : Welke papieren?

MARC : De verzekeringspapieren.

MARIO : Ik denk niet dat ik die gehad heb. En anders zou ik die terug op dezelfde plaats gestoken hebben.

MARC : Maar dat kan niet. Ik steek ze altijd juist. *(kijkt naar het koppel)* Excuseer mevrouw en meneer, ik vind de papieren niet meteen terug. Maar weet u wat, als u volgende keer naar hier komt met de juwelen, zal ik ze klaar hebben liggen, oké? Dan brengen we meteen alles in orde.

JOS : Dat is goed meneer.

FABIENNE : Ja, alé, dan zullen wij zo snel mogelijk terugkomen.

MARC : Dat is goed mevrouw. Dan zie ik jullie binnenkort. Bedankt alvast. *(Marc werkt Fabienne en Jos zo'n beetje buiten. Zij verlaten de bank langs de inkomdeur, Marc begint te rommelen om zijn verzekeringspapieren te zoeken.)*

Facebooktekst Shania: Voelt zich opgewonden.

MARIO : Marc kom eens, kom eens, doet mijn schuif eens open en haalt daar die handzeep eens uit.

MARC : Zeg doe dat eens zelf.

MARIO : Dat gaat niet Marc, mijn handen zijn besmet.

MARC : Besmet met wat?

MARIO : Met bacteriën. Ik heb juist handen moeten schudden en dan heb ik die klink van die kluis ook nog vastgehad. Weet gij wel hoeveel ziektes ge daarvan kunt krijgen?

MARC : Mario jong, ik heb geen tijd voor dat gedoe met u. Ik moet mijn verzekeringspapieren zoeken.

MARIO : Ja maar, ik kan zo niet meer verder werken. Ge weet dat. Kom, help mij efkens. *(Marc staat tegen zijn zin op, neemt de handzeep, zet ze op bureau van Mario en*

begint terug naar zijn papieren te zoeken. Mario pompt zeep op zijn hand met zijn elleboog) Oh man dat doet deugd. Ik voelde mij zo vies. Bah! (begint zijn bureau weer te kuisen met kleenex)

MARC : Mario man, doet daar iets aan, dat is niet meer normaal.

MARIO : Niet normaal, niet normaal! Wie is er hier niet normaal?! Gij flipt al omdat uw papieren niet achter de groene fiche zitten, dat is niet normaal.

MARC : Dat is perfect normaal. Dat heet 'goed geordend zijn'.

MARIO : Goed geordend? Die papieren moeten allemaal juist zitten anders slaat gij tilt. Daar is niks normaal aan. En als uw stylo maar een halve milimeter verkeerd ligt krijg ge het op uw zenuwen.

MARC : *(is blijven doorzoeken, steeds heviger)* Dat is alvast beter dan geen klink durven vastpakken. Hoh, ik word zot. Waar zijn die stomme papieren? *(Gooit de klasseur door de ruimte en zijn papieren ook en alles wat hij vind ...gaat op de grond zitten, neemt zijn hoofd tussen zijn handen en wiegt zichzelf.)*

MARIO : *(schrikt, gaat naar hem toe en troost hem zonder handen)* Marc rustig jongen, rustig. Kalmeer even. Ik zal die papieren wel zoeken. Weet ge wat, ga even in de keuken zitten tot ge u wat beter voelt. Ik zal de boel hier wel opruimen. Als ik de papieren vind kom ik u wel halen. *(brengt Marc naar de keuken - de bel gaat, Mario komt buiten)* Wat een dag en 't is nog geeneens middag! *(drukt op de bel om volk binnen te laten - Shania en Tanja komen binnen, verkleed als twee chique dames.)* Dag dames, wat kan ik voor jullie doen?

SHANIA : Meneer, wij zijn van de gezondheidsinspectie.

MARIO : Gezondheidsinspectie? Oh nee, er is toch geen gevaar voor besmetting mevrouw? Dio mio, ik wist het hé. Een heel weekend de koffiefilter in de machine laten steken, ik had het kunnen denken. Zijn ze groen? *(ruimt ondertussen ook de rommel op de grond op)*

SHANIA : Groen?

MARIO : Wel ja, hebben ze een groene kleur?

TANJA : Wie?

MARIO : De bacteriën.

TANJA : Meneer, ik weet niet wat u vanmorgen gedronken hebt maar wij zijn hier niet voor bacteriën.

MARIO : Ook niet voor groene?

TANJA : Nee, ook niet voor groene.

Facebooktekst Stacey: Wacht in spanning

MARIO : Waarom zijn jullie dan wel hier?

SHANIA : Wij komen uw luchtsysteem nakijken.

MARIO : Ons luchtsysteem?

SHANIA : Ja euh... ventidinges.

MARIO : Ah, het ventilatiesysteem. Waarom?

SHANIA : Om te zien of er hier genoeg buitenlucht binnen komt. Volgens (*leest af van een stukje papier*) artikel 335 van de luchtverversingswet moet er genoeg buitenlucht in de bank aanwezig zijn. Mogen wij de plannen eens zien meneer?

MARIO : Plannen?

SHANIA : Ja, de plannen van de buizen meneer.

MARIO : Daar weet ik niks van af mevrouw. Ik zou niet weten waar ik die moet gaan zoeken. Heeft u ze onmiddellijk nodig, of kan dat wachten tot de directeur uit verlof terug is?

SHANIA : Het moet nu gecontroleerd worden meneer, anders moeten we de bank sluiten.

MARIO : Is dat echt? Is dat zo belangrijk?

TANJA : Levensbelangrijk. Te weinig verse lucht, meneer, zorgt ervoor dat er schimmels kunnen ontstaan en dat is ongezond.

MARIO : Schimmels? Wacht mevrouw, ik zal eens horen bij mijn collega. (*stapt de keuken in*)

SHANIA : Het gaat lukken Tanja.

TANJA : Dat zal wel met zo'n zot. Daar scheelt toch wel iets mee.

SHANIA : Zeg, kijk daar en daar eens ... twee ventilatiegaten. 't Is te hopen dat er in de kluis ook een is.

TANJA : Ja, anders moet ons Stacey er langs hier uitkruipen en langs deze kant in de kluis zien te geraken. Zou zij door dat gat geraken, denkt ge? We zouden dat moeten kunnen meten, niet? (*ziet meetlat op bureau van Marc liggen – neemt ze op*) Hier, deze kan dienen. (*Net op dat moment komt Mario buiten ... Tanja*

verstopt de meetlat achter haar rug)

MARIO : Derde kast, vierde rek, map nummer acht, gele fiche, derde kast, vierde rek, map nummer acht, gele fiche ... Dames, ik moet naar het archief, kan u even wachten? Derde kast, vierde rek, map nummer acht, gele fiche... *(af naar archief)*

TANJA : Rap, Shania, die zal nog wel even wegblijven. Meet rap dat gat ....

SHANIA : *(gaat voor het gat staan maar kan er niet aan)* Ik kan daar niet aan Tanja.

TANJA : Ja, dat zie ik ook. Ga dan op een stoel staan.

SHANIA : *(gaat op een bureaustoel staan, te ver van het gat af - reikt naar het gat, kan er nog niet bij)* Ik kan er nog niet aan Tanja.

TANJA : *(duwt de stoel naar het gat – zucht)* Nu zult ge er wel aan kunnen. Alé vooruit, doe voort want seffens is die bediende terug. Waarom meet gij nu ook niet gewoon dat onderste gat.

SHANIA : Och ja, dat had ik ook kunnen doen. Ja zeg, ik ben nu toch hier al bezig.

TANJA : Doe voort.

SHANIA : Ja, wacht even. *(bekijkt het latje eens goed)* Ik snap het niet.

TANJA : Wat snapt ge niet? Gewoon meten Shania.

SHANIA : Ja maar, hier staan geen centimeters op.

TANJA : Hoe, daar staan geen centimeters op?

SHANIA : Nee, hier staat iets van inches. *(kan het niet uitspreken)*

TANJA : Wat is dat voor iets? Staan er ook cijfers op?

SHANIA : Ja, die staan er ook op.

TANJA : Misschien is dat een Chinese lat of zo.

SHANIA : Denkt ge?

TANJA : Ik weet het niet Shania. Meet nu maar, we zoeken dat straks wel op op google. *(uitgesproken zoals het geschreven staat op zijn Nederlands)*

Facebooktekst Stacey: Is ongeduldig

SHANIA : Oké. *(begint te meten)* Schrijf op: 31 inches van boven, 30 inches links.

TANJA : Zijt gij zeker? En moet ge rechts en beneden dan ook niet meten?

SHANIA : Is dat niet hetzelfde als links en boven?

TANJA : Dat weet ik niet. Meet die kanten voor de zekerheid ook maar.

SHANIA : Tanja, seffens is die gast daar. *(maar meet toch)* Schrijf op, 30 inches rechts, 31 inches vanonder. *(komt van de stoel af, vergeet de stoel terug op zijn plaats te zetten - gaat bij Tanja staan die dit niet opmerkt, zij is aan het schrijven)* Als inches hetzelfde is als centimeters dan geraakt ons Stacey daar nooit door.

TANJA : Shania, dat gat is groot genoeg voor ons Stacey haar gat. Dat ziet ge toch zo. 't Is te hopen dat er ook zo'n gat is in de kluis.

MARIO : *(komt terug binnen, wil op zijn stoel gaan zitten, voelt achter zich maar vindt hem niet ... stoel staat nog onder het ventilatiegat – kijkt rond, haalt de stoel en zet zich)* Dames, ik heb goed nieuws. Ik heb de plannen gevonden. Alstublieft.

SHANIA : Dank u wel meneer.

MARIO : Dus alles is in orde?

TANJA : Dat weten we nog niet meneer. We zullen de plannen moeten nakijken.

MARIO : Ja maar, ik kan nu toch niet ziek worden?

TANJA : Tja, als er niet genoeg lucht is en het wordt hier warm dan kunnen er veel schimmels komen.

MARIO : Echt?

SHANIA : Ja echt meneer. Maar wij zullen alles nakijken en dan laten we wel iets weten. *(Tanja en Shania af, Mario zet zich terug neer, Mario gaat naar airco-kastje)*

MARIO : Ik zal het zekere voor het onzekere nemen. Ik zet de ventilatie op het koudste: 5 graden. Ik hoef hier geen schimmels. *(prult wat aan dat kastje - steekt zijn hoofd door de keukendeur)* Kom Marc, zet u terug aan uw bureau. Wie weet komt er iemand ons controleren terwijl de directeur op verlof is. En gij weet wat hij gezegd heeft. Als er ook maar iets fout loopt tijdens zijn verlof vliegen we buiten.

MARC : Ik weet het Mario, ik ben er. *(komt uit de keuken – zet zich aan zijn bureau – merkt op dat zijn lat scheef ligt)* Mijn lat, mijn lat, mijn lat!

MARIO : Rustig Marc, wat is er met uw lat?

MARC : Wat hebt gij met mijn lat gedaan, Mario?

MARIO: Niks Marc, ik heb uw lat niet aangeraakt.

MARC : Dat is wel.

MARIO : Dat is niet.

MARC : Dat is wel.

MARIO : Dat is niet.

MARC : Dat is wel, want ze ligt scheef. Mijn lat ligt scheef, mijn lat ligt scheef! *(wordt hysterisch, begint met zijn hoofd op de bureau te bonken)*

MARIO : *(vliegt naar Marc, raakt hem niet aan, wil wel maar durft niet)* Rustig Marc, rustig Marc, kalmeer nu toch eens. *(Marc blijft bonken op het bureau)* Marc, stop daarmee! *(weet zich geen houding te geven want durft Marc niet aanraken – maakt telkens aanstalten om Marc aan te raken maar trekt zich altijd weer terug)* Marc hou op, ik zal die lat wel terug recht leggen. *(Marc houdt niet op – Mario weet er niets beter op dan met een pen Mario op zijn hoofd aan te raken)* Rustig Marc, rustig, kom we gaan afkoelen in de keuken. Ik zal een tas warme melk met honing maken.

MARC : *(wordt rustiger en bonkt steeds minder)* Wilt gij dat voor mij doen?

MARIO : Ja, ik doe dat voor u. *(heeft nog steeds zijn vinger op het hoofd van Marc)*

MARC : Oké dan. *(Mario gaat af naar keuken, samen met Marc, terwijl hij de pen op zijn hoofd houdt - Monique komt op met haar poetskar)*

MONIQUE : Amai 't is hier koud. En waar is iedereen? Mario? Marc?

MARIO : Ik zit in de keuken Moniqueske!

MONIQUE : Oooh Mario is alleen vandaag. Dat kan nog plezant worden. *(Zet knoopje van haar blouse open en duwt haar borsten omhoog – steekt verleidelijk haar been door de keukendeur)* Hela, lekker Italiaantje van mij. *(Mario duwt haar buiten, Monique is beduusd – keukendeur wordt gesloten)* Zeg, ge kunt ook gewoon zeggen dat ge geen goesting hebt hé.

MARIO : *(terug op)* Dat is 't niet Moniqueske. Marc zit in de keuken. Ge moet zien wat gij doet hé. Marc hoeft niet te weten dat ik iets heb met u. Ge weet dat dat zo'n principegeval is en ik ben getrouwd.

MONIQUE : Ja ja 't is al goed. Ik wist niet dat hij daar zat.

MARIO : Hij heeft weer een van zijn aanvallen gehad, deze keer omdat zijn lat scheef lag. Ge kent hem. Ik heb hem juist een kop warme melk met honing gemaakt. Hopelijk kalmeert hij daar wat van. Marc zit de laatste tijd meer in de keuken dan op zijn bureau.

MONIQUE : Dat is niks, dan kunnen wij hier wat stoeien. *(Begint aan Mario te friemelen)*

MARIO : Monique, eerst uw handen wassen.

MONIQUE : Zeg, ik heb mij deze morgen gewassen. Ge moet dus niet vies van mij te zijn. Maar 't is al goed, mijn goesting is al over.

MARIO : *(Met de fles Dettol)* Ja maar Moniqueske, ge moet niet zo overreageren. Ik kan daar niets aan doen.

MONIQUE : 't Is al goed. Ik heb toch geen tijd nu, want 't is hier al twee weken niet gekuisd. Ik heb werk genoeg en de bank sluit vandaag al om vijf uur. Zeg, hebt ge het al gehoord van Pol Cuypers?

MARIO : Nee wat, vertel.

MONIQUE : *(begint ondertussen te kuisen)* Die is er vandoor met een Thaise. Gekocht op 't internet.

MARIO : Nee, serieus?

MONIQUE : Ja echt en zijn vrouw heeft hij achtergelaten met niks. Hij heeft alles meegenomen. En ook de rekeningen waren leeggehaald. Dat mens heeft niks meer. En die is al zo op de sukkel.

MARIO : Ja maar, die kinderen zullen toch wel voor haar zorgen. Hoe heten ze weeral? 't Zijn allemaal namen met een 'a' geloof ik.

MONIQUE : Tanja is de oudste en dan heb je nog Shania en Stacey.

MARIO : Maar kan dat mens daar dan niet naartoe?

MONIQUE : Dat zijn maar rare gevallen, die dochters. Ik weet niet of ze daar terecht kan. Alé, die mensen waren meer dan 40 jaar getrouwd. Ik hoop dat ik dat nooit moet meemaken. *(krijgt rilling)* Zeg het is hier koud, is dat normaal?

MARIO : Ja. De gezondheidsinspectie is hier geweest om te zien of ons ventilatiesysteem in orde is. Totdat zij alles gecontroleerd hebben, is het het beste dat we het hier zo fris mogelijk houden om zeker te zijn dat er zich geen schimmels vormen.

MONIQUE : Gij met uw schimmels, gij verandert nog eens in een schimmel. Hebt ge dan geen jasje of zo, want dat is hier niet te doen. Zeg, en heb gij al iets gehoord van mijn machine?

MARIO : Welke machine?

MONIQUE : Mijn kuismachine? De directeur heeft er eentje voor mij besteld. Dan zal 't hier nogal vooruit gaan.

MARIO : Daar weet ik niks van Monique en de directeur is nog op verlof tot volgende